

ה אובלוסיה הממלאת את ספסלי הנאשמים בבית-המשפט מורכבת מתמהונים לרוב, אבל באובלוסיה סטגנית זה היה מרדכי רובין יוצא-דופן. רובין, 37, מזכיר את רובינון קרוזו או את מוגלי, נער היער, ואכן כינויו של רובין הוא „איש היערות“. חוסר הבנתו בענייני העולם הזה והיותו חבר נאמן, סיבכו את רובין ברצח מישל נחמיאס, והוא נידון לשלוש שנות-מאסר. התובעת, נורית אחיטוב, האשימה אותו בכך שעזר לשמיעה אנג'ל, חברו מילדות, להסתיר את נחמיאס משך שבוע בפארק הירקון, ואחר-כך עזר למצוא מקום לקבר עבורו. התביעה גם טענה כי הוא אשר מצא, זמן-מה אחרי הרצח, לפי בקשת אנג'ל,

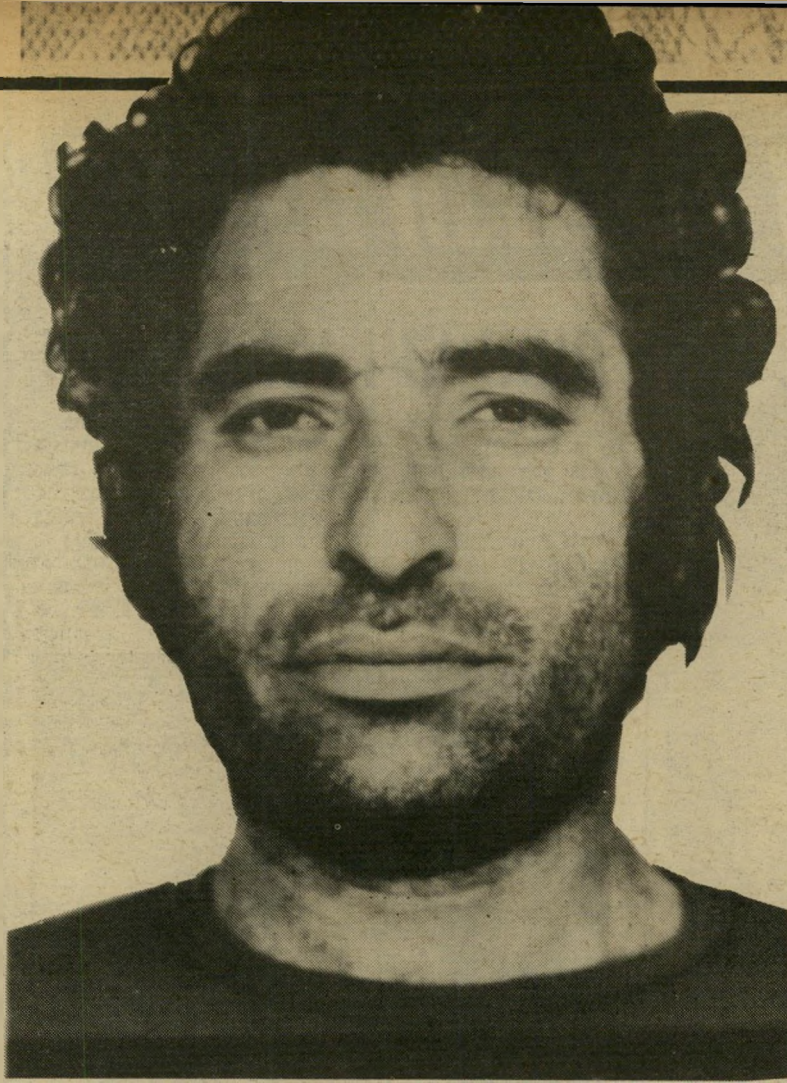
רובינון קרוזו מתל-ברוך

הסתכן בסיוע

לרצח בגלל

אי-הבנתו בענייני העולם

מקום גוסף לקבר, כדי למחות את עיקבות הרצח כליל. התמצאותו יוצאת-הדופן של רובין ב-סבך הירקון הדהימה את אנשי-המשטרה. אך מי שמכיר את תולדות חייו של הרובין מתבודד מתל-ברוך, מבין כיצד קנה לו ידיעה עמוקה בכל רזי הטבע. במסתוריים הים ואורחותיהן של החיות. כבר בילדותו החל רובין בורח מ-בית-הספר ויורד לשפת-ים של תל-ברוך. שותפו לבריחות אלה היה חברו

בביתם הנאה בשיכון דן לא יכלו לתאר את בחם המשכילה והתרבותית מחלקת את חייה עם פרא מגודל זקן המתגורר בצריף ליד הים. כאשר נעלמה ריבקה מהבית למשך עשרה ימים, הודיעה כי היא יוצאת לטיול החבר משפת-הים, פנו ההורים למישטרה, וגם שלחו את האח לחפש את ריבקה. אצל חברות גילה אחיה כי זוג הנאהבים יצא לטיול על סוסים לראשי-פינה. הוא נסע בעקבותיהם. כאשר מצא אותם רכז בים על זוג סוסים בשדה, מסך האח בכעס את אחותו מעל גב הסוס והחל צועק. רובין ירד מסוסו, אסף את ריבקה אל בין זרועותיו ובקול שקט אמר לאח: „מדוע אתה מושך אותה? אתה יכול

אחרי שחי באשך

שנים על שפת-הים

עבר לשיכון,

בחיק מישפחתו

לפגוע בה.“ מישפט זה הספיק כדי להרגיע את האח. הוא הבין כי אין לו עסק עם חיית יער או איש-מערות אלא עם גבר עדין המאוהב באחותו ודואג לה. כמו במקרים רבים, התגברה גם הפעם האהבה על כל המיכשולים. המישפחה הסכימה לבסוף לשידוך המזור, ורובין הסכים לוותר על חייו בחווה שעל שפת-הים, ולעבור לגור במקום המקובל יותר על בני-אדם. החודשים הראשונים בדירתם בהדר-

איש היערות

הטוב שמעיה אנג'ל, שגם הוא לא אהב ללמוד. לאמו של רובין היה קיוסק על שפת-הים, שבו מכרה משקאות למתרח-צים. אחרי מות אביו, כאשר היה רובין בן 10, עבר להתגורר כמעט בקביעות על חוף-הים.

יתכן שרובין לא היה עווב לעולם את החווה שבנה במו ידיו, והיה ממשיך ל-התבודד בנזיק שלו. אך ערב אחד, לפני שמונה שנים, עברו על החוף ליד ביתו של רובין שתי נערות צעירות. הן פתחו

יוסף היו קשים מאור איש-הטבע. הקיר רות סגרו עליו. הוא התגעגע לריח הים ולכוכבים מעל ראשו, אבל הוא אהב את ריבקה, היא כבר הייתה בהריון, והוא רצה לעשותה מאושרת.

ילד-טבע

ר טיוליו על שפתיהם מצא נזיק, אשר פתחו היה צר והכניסה אליו קשה. מעבר לפתח הצר התרחב הנזיק והפך למיפרץ עגול ורחב ידיים. שם בנה לו הנער לאט-לאט צריפים אחדים, והת-גורר בו יחד עם החיות שגידל. ב-„חווה“, שאותה בנה במו ידיו, לא היו מים. ורובין נאלץ להובילם על גבי סוסו מדי יום. לא היה גם חשמל, אך במשך הזמן התקין רובין גנראטור קטן. מקום הישוב הקרוב ביותר היה חוף-הרצח של תל-ברוך, במרחק של 800 מטרים. בצריף אחד התגורר רובין, שגידל זקן עבות ושיער ארוך. בצריף השני החזיק את העיזים, התרנגולות, הברווזים וה-כלבים שלו, והצריף השלישי היה אורווה. ככל שהתרחק מאנשים, כך מילא את הר-חווה שלו יותר ויותר בבעלי-חיים. לעיתים היה יושב על צלע הנזיק וצופה בעוברים והשבים על החוף המ-בודד. היו ביניהם מתרחצים קבועים, שרצו שם את ריצת הבוקר שלם, היו זוגות רומנטיים שתיפשו מקום להתייחד, ולפעמים בעיקר בלילות, היו שם גם פושעים.

זה שנים אחדות היה מפסל באבן כל מיני צורות פראיות ומוזרות, וכאשר הציע לו ידיד, שאותו הכיר בשפת-הים, לעבוד כמלטש יהלומים, ראה בזה המשך לפיסול באבן. הוא התמסד לגמרי, היה יוצא בבוקר לעבודה בחדרון קטן, מלטש יהלומים וחוזר בשעות הערב לדירה הי-קטנה בשיכון, לאשה ולמישפחה.

אבל הוא לא יכול היה לוותר על המרחבים, הטבע והחיות האהובות עליו. ולכן בכל רגע פנוי היה יוצא לטייל ליד הירקון. שם מצא את הבדידות, ראה את השמיים ושמע את הציפורים. הוא היה חוזר הביתה ומספר לאשתו על החיות שראה בדרכו ועל הצמחים שגילה. יום אחד סיפר כי כאשר יצא עם כלבו מתוך מינהרת צמחים ירוקה, ראה לפניו נחש פתן ענקי כרוך על ענף. הנחש הביט בו והוא החזיר מבטו, ואז הבין כי הפתן מרשה לו להמשיך בדרכו. הוא שרק לכלבו והם עברו מתחת לראשו של הנחש.

התאסדות
אחרי נישואיו לריבקה (למעלה, עם בנט הבכור) עזב איש-היערות את מקום מגוריו על שפת-הים, הפסיק לעבוד בדיג והפך לוטש יהלומים. הוא החליט לעשות את אשתו מאושרת והפך אדריכל רגיל.

מפעם לפעם היה יוצא גם לטיולים ארוכים יותר בחיק-הטבע. אחד המקומות שהיו אהובים עליו היה נחל מגידו. הוא